

вигляді художнього образу - від екстер'єрних до інтер'єрних просторів, в яких віддзеркалюються відношення людини і всесвіту. Атріумний простір є інформаційним простором нового типу, привабливим і зручним для найбільш повного і якісного задоволення потреб у обробці і використанні інформаційних потоків та комунікацій між людьми, це і є інтеграція функції і естетики, формування цілісності медіа-центру.

ФОРМУВАННЯ МЕДІЙНОГО ПРОСТОРУ ЗАСОБАМИ ПРОЕКТУВАННЯ АЕРОПОРТІВ СУЧАСНОСТІ ЯК ОБ'ЄКТУ ЕКОЛОГІЧНОГО ДИЗАЙНУ

Ель Халфі Моххамед

Науковий керівник – Криворучко Н.І., канд. архит., доцент

Актуальність проблеми. З розростанням міст, демографічними змінами в світі, динамікою пересування жителів планети, ростом туризму і глобалізацією економіки, зростає попит на будівництво нових аеропортів. У зв'язку з цим стають актуальними питання їх проектування на засадах, по-перше, передових архітектурно-дизайнерських підходів, по-друге, сталого розвитку населених пунктів у світі.

Сучасний аеропорт є комплексом складних і дорогих споруд і технологічного устаткування, який забезпечує з високим ступенем надійності необхідні рівні безпеки і регулярності польотів повітряних суден та обслуговування пасажирів. Діяльність аеропортів здійснюється в інтересах пасажирів і інших клієнтів - споживачів авіапослуг, які безпосередньо здійснюють або сприяють їх здійсненню.

Це один бік питань щодо проектування аеропортів. Інший – це безпосередній зв'язок з населеним пунктом, забезпечення його безпеки в умовах інтенсивної експлуатації аеропорту, трасування технологічних коридорів, які гасять протишумові навантаження на житлові райони, а також, цілий клубок питань дизайну аеропортів як символів міських повітряних брам. **Ціллю** наукового дослідження, у зв'язку з цим, є **виявити принципи** архітектурного формування аеропортів як об'єкту сталого розвитку. На основі таких наукових методів, як: **аналіз і синтез, історичний метод**, а також, метод **моделювання**, довести, що сучасний аеропорт може бути запроєктований на засадах сталого розвитку. Виявлення таких закономірностей і є **науковою новизною**.

Сталий розвиток (англ. *Sustainable development*) — загальна концепція стосовно необхідності встановлення балансу між задоволенням сучасних потреб людства і захистом інтересів майбутніх поколінь, включаючи їх потребу в безпечному і здоровому довкіллі. Як

сформулювала визначення сталого розвитку у своїй доповіді Комісія Брундтланд, це «розвиток, який задовольняє потреби нинішнього покоління без шкоди для можливості майбутніх поколінь задовольняти свої власні потреби» [1].

Криза техногенної цивілізації в кінці ХХ ст. привів до усвідомлення пріоритетів у шкалі культурних цінностей, необхідності нового ставлення до природи і екологічної культури. У проектній і науковій сферах екологічні проблеми вирішувалися в концептуальних, проблемних, «протестних» проектах і економічних, технологічних, соціологічних, філософських дослідженнях. Обмежувальні заходи стали доповнюватися іншими формами взаємодії людини з навколишнім середовищем, в тому числі зверненням до можливостей мистецтва, архітектури, дизайну.

Дизайн стає глобальним явищем, включається в усі процеси повсякденності і як форма проектної культури є каталізатором інноваційних ідей, концепцій, технологій і методологій в різних сферах і галузях матеріальної і духовної культури сучасного суспільства.

Напрямки екологічного, сталого дизайну стали реакцією на екологічну кризу. На архітекторів лягла соціокультурна відповідальність. Якості предметно-просторового середовища, його знаково-символічне значення впливають на людей, формують їх споживчі установки, світоглядні та естетичні ідеали.

Мета екологічного дизайну - створення оптимальних умов для задоволення людських потреб без порушення при цьому рівноваги навколишнього середовища. При цьому принцип раціонального природокористування 3R (reduce, reuse, recycle - «скорочувати, повторно використовувати, переробляти») є провідним орієнтиром.

Осмилення принципів екологічного дизайну постійно ведеться практиками і теоретиками дизайну. Так, наприклад, японський індустриальний дизайнер Ясутака Суге в 2002 р позначив свої концепції «дизайну з екологічної складової» в такий спосіб: концепція «Економія», яка пропагує ідеї ресайклінгу; концепція «Видалення», що припускає облік властивостей матеріалів при їх утилізації, концепція «Простота» - відсікання непотрібних елементів для отримання в перспективі естетично вивірених продуктів.

Висновок. Принципи екологічного дизайну можуть бути реалізовані при проектуванні аеропортів як актуальні, логічні, економічні та етичні. Ці принципи відповідають «Законам екології», які сформулював американський біолог і еколог Баррі Коммонер на початку 70-х рр. ХХ ст.: «Все пов'язано з усім», «Все повинно кудись діватися». Тому, сучасний арт-об'єкт, такий, як аеропорт, повинен

втілювати в собі гармонію людини з навколишнім світом і перш за все зі світом природи. Відновлення навколишнього середовища, усунення негативного впливу на природу за допомогою використання альтернативних ресурсів і енергії - це одна з важливих функцій сучасних арт-об'єктів.

ІННОВАЦІЙНІ ПРИЙОМИ АРХІТЕКТУРНОГО ФОРМУВАННЯ ТЕАТРАЛЬНО-КУЛЬТУРНИХ КОМПЛЕКСІВ (НА ПРИКЛАДІ ТЕАТРУ-ЦИРКУ «МУССУРІ» У М. ХАРКОВІ)

Ладигіна М.С.

Науковий керівник – Попова О.А., канд. архіт., доцент

Актуальність проблеми. Сучасний постановочний процес і сценографія характеризуються глибокою взаємною інтеграцією художнього початку та інноваційних технологій. Наукова праця присвячена особливостям архітектурних рішень у театральних комплексах з використанням інноваційних технологій, які включають в себе інформаційно-комп'ютерні, медійні, акустичні, конструктивні новітні технології. Нові технології впливають на розвиток театру як виду мистецтва: з'являються унікальні форми спектаклів, нові театральні спеціальності, специфічні технології постановочної творчості та театральної справи.

У зв'язку з вище зазначеним на сьогодні є потреба у визначенні інноваційних прийомів до архітектурного формування театральних концертних комплексів. Ці прийоми можуть бути визначені як для нового будівництва театральних комплексів, так і в умовах реконструкції.

Останнє в даній науковій роботі є актуальним так як театральні комплекси великих міст знаходяться є іміджевим для міста мають соціально-культурну цінність, але більшість з них вже морально та іноді фізично вже застаріли і потребують інноваційного відновлення.

На даний момент видано велику кількість наукової, історичної, науково-популярної, мемуарної літератури по театральному мистецтву. Це дослідження, присвячені творчості майстрів: театального мистецтва, творчим і організаційно-практичним аспектам, створення творів сценічного мистецтва.

Велике значення для архітектури мають дослідження В. В. Базанова, В. І. Березкіна, В.С. Бикова, Н. Н. Громова, Г. Кайзера, В. М. Шеповалова, М. Г. Еткинда, присвячені теоретичному аналізу проблем